

L'ENFORÇALL

BUTLLETÍ INFORMATIU DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR DE BORDILS · NÚMERO 6 · GENER 2014

EDITORIAL ...

El poble català ja fa temps que s'està mobilitzant per aconseguir la plena sobirania política i econòmica. Concretament, aquest darrer 11 de setembre desenes de bordilencs i bordilencs van participar de la impressionant cadena humana que va aplegar més d'un milió de catalanes i catalans des de la Catalunya Nord fins més enllà del riu Sènia.

Però, i ara què? Des de la CUP estem preocupades alhora que il·lusionades. Ens preocupa que s'instal·li en bona part de l'opinió pública catalana que això serà bufar i fer ampolles. Que fent cadenes i confiant en el govern de la Generalitat n'hi haurà prou, perquè l'Estat espanyol (tan democràtic ell) permeti que el Principat s'independitzi així com així. I cal conscienciar-nos que això ni serà senzill, ni ho podem delegar el govern de torn i ni molt menys podem confiar en el tarannà democràtic de l'Estat espanyol. Tot és a les nostres mans. De nosaltres depèn.

De nosaltres depèn que no deixem de mobilitzar-nos permanentment fins aconseguir la nostra llibertat política. Quan més a prop siguem de l'objectiu, els cants de sirena que proposaran una via intermèdia es multiplicaran. Cants de sirena provinents de l'Estat i d'aquells d'aquí que volen que tot continuï igual. De nosaltres depèn, de la nostra fermesa, que no ens tornin a prendre el pèl.

De nosaltres depèn que no deixem el nostre futur a les mans d'un govern que és pactista en essència. Cal pressionar-lo constantment. Alguns parlen d'Estat Propi. Com si no sabéssim que un Estat Propi pot continuar estant sotmès a l'Estat espanyol (fins i tot amb menys competències que ara!). De nosaltres depèn que el debat no es desviï de la voluntat popular reiterada massivament d'uns anys ençà: volem un Estat independent. Clar i català.

Per això és indispensable un referèndum d'autodeterminació. Perquè és ben democràtic i gaudeix d'un ampli consens social. Perquè constaria d'una sola pregunta sobre si volem ser un Estat independent o no. I perquè seria vinculant (encara que no legalment), ja que el govern del Principat tindria un mandat clar del poble amb el qual no podria negociar terceres vies amb Madrid.

La resta d'opcions que es plantegen (eleccions plebiscitàries, Declaració Unilateral d'Independència) són discutibles, per ambigües i pel seu dubtós èxit. És començar la casa per la teulada. Primer, el referèndum.

Per tant, cal abocar totes les nostres forces vers la celebració del referèndum. Tenim data i pregunta. Ens diran que no és legal. Però

cal celebrar-lo igualment. Si volem ser independents, en un moment o altre, haurem de superar la legalitat espanyola. Tant per tant doncs, centrem-nos en l'exercici del dret a decidir, peti qui peti. És la nostra porta cap a la llibertat. De nosaltres depèn que aquest referèndum tingui lloc i consti d'una sola pregunta (i no el nyap proposat).

De nosaltres depèn que aquest procés sigui per ser independents de veritat. No podem permetre que el model d'Estat estigui pactat prèviament entre les elits catalanes, l'oligarquia financera espanyola i la UE. No, no. La seqüència ha de ser primer un referèndum, llavors la declaració d'Independència i, finalment, un procés constituent entre totes (i no uns pocs) per decidir quin model d'estat volem. Ep, sempre que parlem de ser independents, és clar...

Llavors en ple procés constituent, de nosaltres depèn que construïm una república laica, sense exèrcit; on la protecció del patrimoni natural passi per davant, quan calgui, del dret a la propietat privada; on es gravin les transaccions immobiliàries fins al punt de fer-ne impossible l'especulació; on es garanteixin drets i serveis públics bàsics, com l'educació i la sanitat, però també la mobilitat, l'habitatge o l'accés a la natura; on es reformi el sistema electoral per fer-lo més senzill i sobretot directe; on es faci realitat allò de que és català, o catalana, tothom qui viu i treballa,

o vol treballar, a Catalunya (als Països Catalans, de fet) i així ho desitgi, hi afegiríem alguns, i que, per tant, s'ampliessin els drets ciutadans, inclòs el dret a vot, a totes les persones que viuen de forma estable en aquest país; on la producció d'energia no estigués en mans de quatre monopolis sinó de les institucions públiques i dels ciutadans; o que comptés amb una banca pública potent capaç de tenir un paper

decisiu en l'economia del país. Podríem ampliar la llista, evidentment, fer-la més ambiciosa i agosarada. Alguns diran que aquest debat ara no toca. Segurament. Però sí que cal fer palès ara que tot això ha de dependre només de nosaltres.

Depèn de nosaltres, de la implicació de la gent en el procés que ens ha de portar a la independència, de la voluntat d'incidir-hi i de la ca-

pacitat de sintetitzar una agenda social de majories. Si no ho fem, si no mirem de conduir, alhora que empenyen el procés, algú altre ho farà per nosaltres i ho farà amb els objectius oposats: (que sembli) que tot canviï perquè res canviï. De nosaltres depèn.

MARTIN LUTHER KING I MOLT MÉS. ATUREM EL RACISME.

El 28-8-63, Martin Luther King, activista i clergue afroamericà, pronuncià el cèlebre discurs "I have a dream" en finalitzar la Marxa sobre Washington per la Feina i la Llibertat. Va ser una manifestació en què es reivindicaven les llibertats i els drets fonamentals per al col·lectiu afroamericà. Fou una manifestació convocada per organitzacions sindicals, religioses i de drets civils. En el seu discurs, M. L. King fa referència a la situació d'injustícia en què vivia el col·lectiu afroamericà, en especial als estats del sud. Consta que la població negra no pot allotjar-se a hotels o motels. També apunta que en estats com Mississipi la població negra no té dret a vot. Així mateix, subratlla que els afroamericans tenen la mobilitat bàsica dins del país d'un ghetto a un altre de més gran i que hi ha espais públics només per a blancs.

En el seu parlament, reclama la desobediència civil no violenta d'inspiració gandhiana. També deixa molt clar que la seva lluita no només és dels afroamericans, sinó que és la lluita del conjunt de la societat.

La importància de King és indubtable, però sovint s'associa la lluita dels afroamericans només amb King. De fet, des del poder ianqui,

es considera aquest líder un mal menor. La veritat és que la lluita ve de molt més enrere. També, en la dècada dels seixanta, hi ha una altra via de lluita contra l'opressió racista. En aquest sentit, hem de fer referència a Malcolm X que defensa totes les formes de lluita. Després de morir assassinat, es fundà el Partit Pantera Negra (1966) d'ideari marxista leninista. Es tracta d'un partit que advoca per l'autodefensa i que reclama habitatges decentes, sanitat gratuïta, treball i llibertat. També denuncia les greus agressions policials i racistes. A partir del 1967 fins a la desaparició del partit, l'FBI actuà contra aquest partit utilitzant tots els mitjans que tenia al seu abast.

Molt més que una anècdota...

Després d'acabar la cursa dels 200 metres en els Jocs Olímpics de Mèxic, els atletes afroamericans Tommie Smith i John Carlos, medalla d'or i bronze respectivament, alçaren el puny amb un guant negre mentre sonava l'himne nord-americà. Es tractà d'un gest reivindicatiu de suport al Partit Pantera Negra.

Aney Brundge, president del COI, considerà el gest inadequat i ordenà l'expulsió d'aquests atletes de l'equip d'EUA. Ambdós també foren exclosos de la Vila Olímpica. A EUA, foren objecte marginació i

tant ells com les seves famílies rebren amenaces de mort.

El Cagaburro: acte festiu i reivindicatiu

En el marc de la Festa Major, la CUP de Bordils organitzà el Cagaburro, acte lúdic d'origen valencià i que darrerament està arrelant a diverses localitats de les nostres comarques.

El diumenge de Festa Major, a la plaça del poble, dins d'un perímetre tancat, els bordilencs i bordilenques van poder gaudir de la presència de dos burros catalans. Dins del tancat, s'hi dibuixaren quaranta caselles i cadascuna representava un/a personatge que podem considerar botifler, o sigui, que traeix el poble català en aquests moments tan decisius. En concret, hi havia representants de món polític, empresarial, financer... Els protagonistes de l'acte, però, eren els dos burros. Durant l'acte, els i les assistents havien apostat 1 euro en els quaranta números. Es consideraven guanyadors aquells afortunats que a la seva casella hi evacués el burro. Els burros es van fer pregar. Els i les assistents esperaren amb paciència i bon humor el moment màgic en què els excrements caiguessin a la seva casella. L'espera fou llarga, però les coses bones es

fan esperar.

Finalment, els afortunats van ser els qui apostaren per les caselles 17, 3, 35 i 32, en aquest ordre. És a dir, va ser nomenat botifler de l'any Alberto Fabra, president del País Valencià, seguit per Josep Antoni Duran i Lleida, José Antich (director de la Vanguardia) i el periodista Jordi González. L'acte va ser festiu, popular i reivindicatiu, perquè des de la CUP fem nostre aquell antic lema de "Festa sí, lluita també".

MOTIUS (alguns) per al nomenament dels quatre guanyadors:

Alberto Fabra (President del País Valencià)

- Per prohibir per llei la denominació País Valencià.

- Perquè en la lluita per carregar-se la nostra llengua, no dubta de fer el ridícul més espantós dient que el català que es parla a València prové de l'iber.

- Perquè més de 80000 famílies que han demanat que els seus fills i filles puguin estudiar en català, no ho podran fer per la manca de voluntat política del govern valencià.

Josep Antoni Duran i Lleida (pre-

sident d'Unió Democràtica de Catalunya. Cap de llista de CiU a Madrid)

- Per estar posant traves constantment a l'exercici del dret a decidir i estar disposat a vendre's per quatre engrunes els desitjos de llibertat d'aquest poble.

- Per defensar els interessos de l'oligarquia econòmica espanyolista i els de l'Estat espanyol, en lloc de defensar amb tots els ets i uts el programa polític amb el qual es va presentar a les eleccions, en què es comprometria amb el dret a decidir d'aquest poble.

José Antich (director de la Vanguardia)

- Per exercir de botxí del procés, llançant la pedra i amagant la mà. És a dir, intoxicant i llavors fent veure que no hi té res a veure. Jordi González (el presentador d'El Gran Debate)

- Per alinear-se en el seu programa amb els arguments més demagogs, populistes i xenòfobs contra els i les catalanes. Tens un bon sou, Jordi...¿però i la teva dignitat?

LA CUP I LA LLAR D'INFANTS: ACLARIMENTS

En el ple del mes de juny vam votar en contra d'una Modificació de crèdit de Pressupost General del 2013. Tot i estar d'acord amb gran part dels punts inclosos, també hi havia un increment de 1400€ (més els 930€ ja pressupostats) que aniran destinats a ajudar econòmicament les famílies que portin els seus fills a la Llar d'infants de Bordils ("El Petit Príncep").

Essent conscients que és un tema espinós i que podria donar lloc a males interpretacions, creiem convenient explicar el perquè de la nostra oposició:

- Des de la CUP no tenim res en contra de la Llar d'Infants "El Petit Príncep"; és més, li reconeixem el servei que ha prestat durant anys al municipi. Però discrepem del caràcter públic que li atorga

l'equip de govern.

- En el cas de Bordils, on no hi ha oferta pública d'escola bressol, creiem fermament que les ajudes públiques no haurien de discriminar les famílies que opten per un altre model educatiu i/o que opten per altres centres educatius del tram de 0 a 3 anys del nostre entorn més proper per diversos motius.

- Al nostre entendre s'haurien de prioritzar les ajudes segons la situació econòmica familiar, independentment del centre, perquè ajudar única i exclusivament a les famílies que opten per la Llar d'Infants "El Petit Príncep" és discriminatori i injust per la resta de famílies, al nostre entendre.

- Volem ajudar a totes les famílies que viuen a Bordils i hi paguen els seus impostos. Especial-

ment volem ajudar aquelles famílies que realment ho necessiten, portin els seus fills allà on creguin més oportú sigui per comoditat, sigui per raons pedagògiques...

Esperem, doncs, que hagi quedat clar que ni tenim res en contra de la Llar d'Infants ni volem impedir que s'ajudi els pares i mares en moments complicats com els actuals. Més aviat al contrari. Entenem molt bé la situació de moltes famílies, de l'Ajuntament i també volem ajudar a les famílies. Però no només volem ajudar a unes famílies en funció del centre que hagin escollit. No seria just per a la resta del poble.

MOCIÓ SUPORT A LA ILP

Aprovada una moció de la CUP perquè l'Ajuntament doni suport a la ILP en favor de la Renda Garantida de Ciutadania

En el ple del mes de juliol, es va donar suport per unanimitat a la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) per la Renda Garantida de Ciutadania. Així, durant uns mesos, l'Ajuntament de Bordils ha disposat de fulls de signatures, d'acord amb el compromís adquirit de divulgar la campanya i facilitar la recollida de signatures.

Diverses entitats catalanes han impulsat una ILP per donar resposta a la greu situació d'emergència social que es viu als Països Catalans, per l'augment de l'atur, la pèrdua de l'habitatge, l'increment de les desigualtats, l'augment de la pobresa...

La situació és dramàtica i s'està deteriorant molt ràpidament i, mentrestant, les retallades de les

administracions públiques en benestar social no s'aturen.

Aquesta proposta es planteja com un dret universal de tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya. De caràcter individual, però vinculat a la situació econòmica de la persona, de forma que es garanteixi un ingrés mínim de 664 euros mensuals. I evidentment estableix un conjunt de requisits: ser major d'edat (o menor emancipat), viure legalment al Principat de Catalunya de forma continuada durant un mínim de 12 mesos, no disposar d'ingressos superiors al mínim garantit durant un mínim de 4 mesos...

Des de la CUP estem d'acord que cal sol·licitar al Parlament de Catalunya l'elaboració i aprovació d'una llei que assegurï que totes les persones tinguin garantides les necessitats bàsiques en els aspectes essencials per a una vida digna, dirigida a persones sense ingressos

estables que es trobin en situació de risc de pobresa o exclusió social.

Finalment, el 25 d'octubre, es van entregar més de 121.000 signatures al Parlament de Catalunya (de les quals més de 200 eren de Bordils i Celrà).

MOCIÓ SUPORT A GENÍS

Aprovada una moció de la CUP per donar suport al jove olotí Genís.

El ple de l'Ajuntament de Bordils del 6 de juny va votar a favor de la moció presentada per la CUP per donar suport al veí d'Olot Genís Martín i Serra (de 19 anys), que juntament amb 5 joves més encausats, van formar part d'un piquet informatiu enmig d'un context de vaga general. Van exercir així el dret a manifestació i de llibertat d'expressió emparat en qualsevol Estat de Dret Democràtic.

La moció va ser aprovada amb 3 vots a favor (2 CIU i 1 CUP), 4 abstencions (1 CIU i 3 GIB-PM) i 1 vot en contra de CiU.

El jove garrotxí, juntament amb 5 joves més, va ser detingut quan el piquet va ser dissolt per una càrrega dels Mossos d'Esquadra que provocà la corredissa general dels participants de la marxa al seu pas pel carrer Entença, al barri de Les Corts. Detingut per agents de la brigada mòbil, com ho podria haver estat qualsevol altre veí, va ser

acusat de desordres públics, delicte contra la seguretat vial i danys. Malgrat tot no s'havia presentat cap prova que l'incriminés, tret de la declaració d'un agent de paisà que es trobava al lloc dels fets però sense cap descripció clara ni cap imatge gràfica que correspongués amb el perfil d'en Genís.

En Genís és un jove independentista conseqüent i implicat en el teixit associatiu de la Garrotxa, sobretot a Olot, i activista polític de l'Esquerra Independentista. El procés judicial, amb unes peticions per part de les acusacions (fiscalia, Generalitat i Ajuntament) del tot desproporcionades, (de 5 als 7 anys de presó i una multa de més de 5.000 euros) només es podia qualificar de polític i demostra que en Genís i els altres detinguts del barri barceloní de Les Corts han estat víctimes de la criminalització del jovent que lluita i treballa activament per la justícia social i la independència dels Països Catalans.

Finalment, en Genís i els altres joves independentistes van ser absolts per manca de proves i pels

dubtes que les declaracions dels Mossos van generar a la jutgesa. La sentència va ser clara però, malauradament, no deia res sobre la desproporció de les acusacions. I és que com pot la nostra administració, Fiscalia, Generalitat i Ajuntament de Barcelona, demanar aquestes penes de presó sense que se'ls caigui la cara de vergonya?

I amb l'absolució a les mans, i després de més d'un any de patiment, ¿qui fa dimitir els serveis jurídics d'Interior i de l'Ajuntament de Barcelona? Ningú.

Des de la Cup Bordils felicitem en Genís i les companyes que finalment van ser absoltes. Felicitem també els seus familiars, amistats i companys i companyes de militància. I és que aquí a Bordils ja vam haver de passar per una situació similar arran de la crema de fotografies del Borbó. Per això, amb el somriure de la victòria assolida, tanquem els punys per la injustícia patida i proclamem que seguim i seguirem fins aconseguir l'única victòria vàlida i definitiva: la independència i la justícia social.

FEINA INSTITUCIONAL

TORN DE PARAULES

Algunes de les nostres intervencions en el Torn de Paraules del Ple han estat aquestes:

- Demanem a l'equip de govern que se'ns informi amb més antelació (i no només 3 dies abans) de certs convenis o projectes que s'hagin de votar en el ple. Nosaltres com a CUP vam dir que faríem oposició constructiva i que treballaríem pel poble, sempre d'acord amb la nostra manera d'entendre l'acció política municipal. Però de vegades ens hem trobat que ens hem hagut de posicionar a corre-cuita ("o s'aprova avui o...") sobre qüestions contradictòries amb el nostre parer polític. Per respon-

sabilitat (i per la voluntat de no posar traves) hem acabat votant coses molt difícils de digerir per nosaltres. Des de la CUP creiem que, si segons quines decisions compromeses, se'ns fóssin presentades amb més dies d'antelació, podríem consensuar postures amb els altres grups, buscar punts d'acord i/o plantejar alternatives. Aquesta petició va venir arrel d'un ple en el qual, en la votació sobre la recollida selectiva, se'ns va demanar que presentéssim en el mateix ple un projecte de viabilitat econòmica: això en tres dies és impossible.

- Preguntem a l'equip de govern si ADIF ha contestat la nostra proposta de pintar el Mur de Formi-

gó de l'Estació de tren.

- Preguntem a l'equip de govern si actualment hi ha un contracte per escrit amb CaixaBank sobre la cessió del terrenys on hi ha el parking actual del carrer Ample. La nostra pregunta ve originada pel fet que s'hi preveu invertir econòmicament en el manteniment de l'aparcament. Davant d'aquest fet volem saber quina garantia que aquesta inversió no seria en va.

- Pregunta sobre la col·locació de dos pals de fusta (costat del pont petit del C/Migdia) que tallen la circulació de vehicles del carrer Migdia al carrer Ample.

...

...TORN DE PARAULES

• Demanem permís a l'equip de govern perquè els tècnics de GUIFI www.guifi.net/ (xarxa gratuïta d'Internet) juntament amb el regidor de la CUP puguin accedir a les dependències municipals per estudiar el mecanisme de connexió d'aquesta xarxa i així poder acabar el projecte per presentar-lo en un futur no gaire llunyà. Des de la CUP apostem per aquest projecte que pot oferir un servei gratuït de connexió a Internet als ciutadans i ciutadanes de Bordils.

• Demanem a l'equip de govern si ens pot facilitar les dades de recollida de la fracció orgànica (contenidors marrons) dels diferents punts de Bordils.

• Preguntem si l'Ajuntament té previst col·locar el cartell de AMI (Associació de Municipis per l'Independència) a les entrades del poble, tot recordant que Bordils forma part d'aquesta associació i que en anteriors plens ja havia sol·licitat aquesta demanda. Se'ns informa que es preguntarà a Trànsit on es pot col·locar el cartell. La

CUP es responsabilitza de fer el pressupost dels cartells.

• Proposta de tancament amb tanques de fusta en la zona dels contenidors de la Plaça 11 Setembre (plaça de l'Ajuntament), per reduir-ne l'impacte visual.

• Comentem la deixadesa de la façana de l'antic ajuntament (edifici de la plaça de l'Església).

BREUS

Coral·lí Jou substitueix Jordi Gou com a regidora de la CUP

En el ple del mes d'octubre en Jordi Gou va presentar la seva renúncia com a regidor de la CUP, funció que desenvolupava des de les darreres eleccions municipals, en les quals ocupava el segon a la llista per la CUP. Com ja hem explicat d'altres vegades, el motiu de la renúncia és el compromís adquirit en la campanya electoral, en la qual CUP va optar per un sistema rotatori dels càrrecs electes a Bordils. D'aquesta manera, es vol fer palès que l'acció institucional, les decisions i la força de la CUP Bordils està en la seva assemblea local, i no només en qui té l'acta de regidor/a.

Prendrà el relleu d'en Jordi Gou, la Coral·lí Jou, que ocupava el quart lloc en la llista de la CUP a Bordils.

La CUP de Bordils se solidaritza amb la vaga de docents de les Illes

Al mes de setembre, des de la CUP Bordils vam voler solidaritzar-nos amb el professorat de les Illes, que amb grans dosis de dignitat, va dur a terme una vaga indefinida per defensar l'escola pública i en català a les Illes. Per això vam fer una aportació de 50€ a la caixa de resistència, per col·laborar amb l'Assemblea de Docents, així com amb tots l'alumnat, mares, pares i, en definitiva, bona part de la societat illenca, que planta cara a l'extremisme neofranquista del president Bauzá (PP). De moment la vaga indefinida s'ha acabat, però la lluita continua, perquè el govern del PP de moment continua amb la seva deriva privatitzadora i espanyolitzant.

Joan Anton Simon, nou representant de la CUP al Consell Comarcal

Joan Anton Simon (regidor de la CUP de Bordils) ha pres el relleu com a conseller comarcal a en Jordi Navarro (regidor de la CUP de Girona). Després de les darreres eleccions municipals (2 regidors a Bordils, 2 a Salt, 3 a Celrà i 3 a Girona), la CUP disposa de dos representants al Consell Comarcal del Gironès. Fins ara doncs, en Dani Cornellà (CUP Celrà) i en Jordi Navarro havien assistit als plens del Consell Comarcal. A partir d'ara en Joan Anton tindrà dues tasques institucionals per les quals no rebrà cap mena de retribució. Compromís i altruisme.

La CUP de Bordils es solidaritza amb la vaga de docents de les Illes

Al mes de setembre, el conjunt de regidores i regidors de la CUP a la comarca del Gironès van decidir solidaritzar-se amb la vaga de docents de les Illes tot ingressant un jornal a la caixa de resistència. Des de la CUP Bordils, prèviament ja ens vam voler solidaritzar amb el professorat de les Illes, qui

amb grans dosis de dignitat, va dur a terme una vaga indefinida per defensar l'escola pública i en català a les Illes. Per això vam fer una aportació de 50€ a la caixa de resistència, per col·laborar amb l'Assemblea de Docents, així com amb tot l'alumnat, mares, pares i en definitiva, bona part de la societat illenca, que planta cara a l'extremisme neofranquista del president Bauzá (PP). De moment

la vaga indefinida s'ha acabat, però la lluita continua, doncs el govern del PP de moment continua amb la seva deriva privatitzadora i espanyolitzant.

Per altra banda, el 24 d'octubre des de la CUP també vam donar suport a la vaga de docents i estudiants que hi va haver en contra de la LOMCE (Llei Wert) i les retallades en l'educació pública.

CAMPANYA INDEPENDÈNCIA PER CANVIAR-HO TOT

Presentació de la campanya 'Independència per canviar-ho tot' a Bordils

El divendres 6 de setembre es va presentar la campanya "Independència per canviar-ho tot" al Casal de Bordils. En l'acte, que havia estat organitzat per l'Esquerra Independentista de la Llera del Ter, hi van participar com a ponents en Jordi Navarro (regidor de la CUP a Girona) i el berguedà Abel Caldera (col·laborador del periòdic l'Accent).

Amb aquest acte es va donar el tret de sortida a la Llera del Ter a tot un seguit d'actes i mobilitzacions que van tenir el seu punt àlgid el passat 19 d'octubre, amb una manifestació nacional a Barcelona que va aplegar milers de persones. Entre els objectius de la

campanya hi ha el de denunciar l'estratègia neosobiranista pregona pel vell autonomisme, ja que és una estratègia que pretén lligar el procés independentista del Principat a la permanència en la UE i a la renúncia als Països Catalans. Així mateix, també es vol denunciar que voler tutelar el procés des del poder polític i financer és una frau democràtic, perquè el poder polític té una obligació que és garantir la celebració de la consulta i, a partir d'aquí (sempre que guanyés el sí) correspon a la ciutadania decidir com ha de ser el nou estat, mitjançant un procés constituent sense condicions, hipoteques ni pressions.

Des de l'Esquerra Independentista de la Llera del Ter (que inclou, entre d'altres, l'organització de joves

Arran, l'Ateneu Popular La Pioixa, la CUP de Celrà i la CUP de Bordils) fem una valoració positiva de l'acte, en el qual van assistir unes 40 persones. Així mateix, fem una crida a la mobilització i participació tant en els actes de la campanya, com en els actes en defensa dels drets socials, laborals, nacionals i defensa del territori que properament es convocaran. I és que cal estar amatents, ja que no ens podem permetre el luxe que condueixi el procés un poder polític clarament subordinat al poder financer, perquè això ens podria retornar a un escenari similar al de finals dels anys setanta, quan molts dels anhelos de llibertat d'aquest poble van ser traïts.

TAMBÉ HI EREM

Ascensió al Montigalà per reivindicar els Països Catalans

Diverses entitats de la Llera del Ter (entre les quals la CUP de Bordils) van organitzar una ascensió al Montigalà adherint-se així a la campanya Som Cims, organit-

zada per Som Països Catalans. L'ascensió va tenir lloc el 23 de juny i s'emmarcava en la campanya Som Cims, que va culminar amb un centenar d'ascensions a cims d'arreu dels Països Catalans. Som Països Catalans, enti-

tat promotora de la campanya, pretén així reivindicar el territori i propulsar i promocionar la Diada Nacional dels Països Catalans, el 24 de juny.

Pujada al castell de Sant Miquel

L'1 de setembre va tenir lloc la tradicional pujada a Sant Miquel que serveix de preludi als actes de l'11 de setembre. Una quarantena de persones van sortir de Celrà i en arribar al castell es va celebrar un

esmorzar popular juntament amb la gent que havia pujat des de Girona.

Aquest acte s'emmarcava dins la campanya "Independència per canviar-ho tot" i fou organitzat per Acció Cultural de Celrà, Arran, Ateneu Popular La Pioixa, Casal

Independentista El Forn, Celrà per la Independència, Cuiners i Cuineres Solidaris, la CUP Celrà i la CUP Bordils.

L'ENTREVISTA

ENRIC BARRULL

Tot i no ser nascut a Bordils, l'Enric Barrull és una persona força coneguda, sobretot arran de la seva implicació amb la creació del nucli local de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) a Bordils, de la qual n'és un membre molt actiu des dels seus inicis.

Després de l'èxit rotund de la Via Catalana i del paper central que aquesta entitat està jugant en l'actual escenari polític del Principat, hem considerat que era un bon moment per parlar-ne amb l'Enric.

Ara fa aproximadament un any que va néixer l'ANC de Bordils. Quants membres sou en l'actualitat? Com us organitzeu?

Som catorze socis de ple dret, però hi ha molts simpatitzants que ens faciliten les coses. Fem reunions periòdicament. Ens hem ajuntat amb els de Celrà i Flaçà per tal de fer pinya i coordinar-nos millor.

Com valoreu aquest primer any d'ANC a Bordils? Esteu contents de la resposta del poble de Bordils al vostre projecte?

Nosaltres no pensem que és un projecte nostre, sinó de tothom. És evident que l'ADN de la majoria de bordilencs és catalanista: el poble ha estat a la alçada de la situació. En podem estar tots orgullosos.

És inevitable parlar de la Via Catalana. Deu r una feinada per part vostra. Com ho vau organitzar? Amb quines dificultats us vau trobar? Quins records en teniu? Alguns no vam dormir el dia abans degut als nervis, ni el dia després per l'emoció. Tots vàrem fer moltes reunions, Banyoles, Girona, Vilablareix, Celrà, Flaçà, Medinyà....el primer problema, en ser assemblearis, eren les ordres i contraordres que venien de Girona i Barcelona.

Una vegada localitzat el tram 619-620, la gran preocupació era com i on agrupàvem a tanta gent perquè estiguessin còmodes i entretinguts. El tema de la seguretat també va ser un gran repte. Quant al transport, vam haver d'anar molts cops a Medinyà. Ara, el protocol establert per l'ANC va ser increïble. La col·laboració ciu-

tadana, posava la pell de gallina... som un poble increïble! El civisme, el respecte, l'alegria.... Bufff... ens mereixem molt més!!! Emocionant... sempre recordaré el futbolí que van posar el Jovent al mig de la carretera, quins fenòmens...

L'èxit de la cadena va ser incontestable però, i ara què? Quins creus que han de ser els següents passos?

Ser fermes i fer proselitisme a favor de la independència als qui no n'estan convençuts. I començar a reunir-se amb entitats de tota mena i gent amb inquietuds per definir com ha de ser el nostre país d'una manera realista i pràctica per aconseguir un país més just i equilibrat pels nostres fills.

I aquesta nova campanya de Signa un vot per la Independència, en què consisteix? Es farà algun acte de la campanya a Bordils?

Representarà un roc a la faixa per, si no es fa la consulta, poder pressionar més. Es tracta de signar un vot avalat per un apoderat de la ANC. Certificar-lo perquè tingui tota la validesa. És molt important firmar-lo, intentarem fer una recollida de firmes a Bordils, sereu els primers en saber-ho.

L'ANC té en els seus principis fundacionals desmarcar-se de la influència dels partits polítics? Creus que ho esteu aconseguint?

Sí, sens dubte. A la cadena la gent era de tots els colors. L'objectiu és el mateix per a tothom. Els polítics sempre es volen apuntar el "tanto". La qüestió és que, sense ells,

conquerir la independència és inviable.

I com valoreu el paper dels partits polítics en uns moments tant transcendents de la nostra història?

No n'estic pas decebut, de moment, amb aquest tema. És una tasca difícil, però que sembla que va avançant. No entenc gaire al PSC; com poden tenir fe en un estat que ens ha tractat com ens ha tractat, un estat que depenent del color polític potser canvia en les formes, però mai en el fons... hauríem de trencar pel bé de tothom.

Un dels debats que l'ANC esquivava i que, de vegades, l'ha tensionat internament és la qüestió territorial, el marc nacional sencer, els Països Catalans. Com creus que ha d'enfocar l'ANC el debat sobre la territorialitat?

Pas a pas i temps al temps. El sentiment de molts i la realitat política està molt oposada. En primer lloc, Catalunya ha de ser independent, tasca prou difícil; els nostres camins són diferents. L'enfocament de l'ANC, així com de tots el catalans, és de cooperació, solidaritat i respecte. Em recorden a molts de nosaltres fa trenta anys... Visca els països catalans.

A part de ser membre de l'ANC, també ets a l'Ateneu Naturalista de Girona. Sabem que estàs "malalt d'amor" que diria en Llach, pel riu Ter. Com valors l'estat actual del Ter?

Només us puc dir que el llibre sobre el Ter que vam editar amb la gent de l' Ateneu tenia les tapes negres . Realment és un riu molt estressat que està al límit.

Després de tants anys de transvassament i de la recent privatització de l'empresa pública Aigües Ter-Llobregat (ATLL), creus que té solució el penós estat del Ter?

La solució passa per la conscienciació de tots els ciutadans de la terrible sobreexplotació del riu des d'Ull de Ter fins la Gola .Un país que no sap equilibrar els seus recursos està abocat el col·lapse. Haurem d'enfrontar-nos a aquest robatori un dia o altre perquè aquestes grans

empreses no tenen gaire escrúpols; molta gent des de la Plataforma AIGUA ÉS VIDA està lluitant per aquest bé que és de tots. tinc fe que un dia imperarà el seny, hem de lluitar, No hi ha cultura sense natura.

Què representa per a tu Bordils?

Un lloc que m'estimo perquè hi visc i perquè els meus fills hi han crescut, han estat a l'escola, han fet amics...

Què és allò que més t'agrada de Bordils?

Moltes coses m'agraden de Bordils, però si n'hagués de destacar una, seria poder saludar a tothom pel carrer.

Apunta'ns un aspecte que pugui millorar-se del nostre poble

Home, sempre hi ha coses per millorar. Trobo a faltar un ateneu o

centre cívic cultural, on poder trobar-se i prendre alguna cosa. Tot està molt centralitzat en l'handbol, tot i que aquest també fa una feina social molt important.

Quin és el teu lloc preferit de Bordils?

Depèn del moment, però el campar és genial. Pots veure com es pon el sol o el ban, vora el riu, mirar els horts des del pati de casa tant ordenats ... no me'n canso mai.

Un llibre:

"Amb ulls de nena"

Una pel·lícula:

"Bagdad café"

La teva afició preferida:

La moto i la música

IMPRESINDIBLE PER NO PERDRE LA MEMÒRIA

CRISTÒFOR COLOM

En Jordi Bilbeny(Arenys de Munt, 1961) és llicenciat en Filologia Catalana per la UAB i té el doctorat en història moderna encallat per la senzilla raó que es va posar a investigar i fer recerca sobre Cristòfor Colom i, per mantenir la tesi que el descobridor d'Amèrica, és de la família Colom de Barcelona; que Pals és la vila de l'Empordà des d'on se surt cap a Amèrica; que la primera administració americana va ser feta exclusivament per catalans; que els Pinçon eren portuguesos establerts a l'Empordà, en l'època que el Conestable de Portugal era rei de Catalunya; que el nom d'Amèrica ve d'Americ o Aimeric, un parent dels Colom barcelonins; que Jamaica ve de Jame o Jama, el nom del germà de Cristòfor Colom; que fray Bartolomé de las Casas era Bartomeu Casaus; que tota la censura de tot el descobriment i primera administració d'Amèrica feta per Ferran

el Catòlic i els seus successors fou perquè la Monarquia no va voler complir els acords econòmics i patrimonials de les Capitulacions de Santa Fe amb la família Colom... Per tot això, diu que el mite del Colom desconegut o d'origens diversos no té sentit.

Tot això explicat per Jordi Bilbeny que, en el llibre, fa d'advocat del descobridor, i per David Bassa(Granollers 1971), llicenciat en Periodisme per la UAB, que fa de fiscal de totes les altres possibilitats.

Fan d'aquest llibre un document imprescindible per desenvolupar una actitud de ment oberta, rebutjant el dogma de la Història "oficial" i que ens han pogut manipular. El llibre, doncs, és un treball que té com a objectiu qüestionar totes

les teories, tots els documents i totes les interpretacions històriques sobre el descobriment. Perquè en la història, com en el periodisme, com en totes les ciències, la veritat només pot sortir a la llum després d'haver-la qüestionat i contrastat amb totes les alternatives possibles.

QUÈ DIEM LA CUP SOBRE L'ANUNCI DE DATA I PREGUNTA PER LA CONSULTA?

1. L'anunci del president obre un nou moment polític. Malgrat les limitacions de l'anunci del president, creiem que la formulació d'una pregunta i d'una data per la realització d'una consulta és, a falta de la seva concreció jurídica, l'entrada en un nou moment històric que obre les portes a la realització d'un acte de sobirania per primera vegada en la història d'almenys una part del nostre país, els Països Catalans.

2. La CUP ha estat una convidada de pedra en el procés de negociació de la data i la pregunta. El president Mas va anunciar-nos un acord sobre la data i la pregunta de la consulta al qual la CUP només pot dir sí o no. La CUP reafirma el seu compromís amb la realització d'una consulta que pugui portar el poble català a decidir sobre la independència, i constatem que l'acord presentat pel President Mas és producte de l'equilibri d'interessos dels partits implicats, i no dóna una sortida real a les demandes expressades per la majoria del nostre poble.

3. La CUP no pot evitar ser crítica amb la doble pregunta i ho seguirà sent, amb l'esperança que pugui ser reformulada. Des d'un principi, la CUP ha defensat una pregunta clara, que impossibilités diverses interpretacions i que permetés un reconeixement i una empara internacional, condicions que amb l'actual formulació no es compleixen. Entenem que la formulació actual difícilment pot donar pas a un mandat clar sobre la independència, i en canvi obre les portes a un possible procés de negociació de les elits catalanes amb l'estat per obtenir una reformulació de la relació de Catalunya amb l'estat. Aquest no és l'objectiu de la consulta per la qual ha lluitat i segueix lluitant la

majoria social del nostre poble: decidir, sí o no, sobre la independència del nostre país.

4. La mobilització popular ha estat la peça clau per desbordar les cotilles imposades per l'autonomisme durant més de 30 anys. Entenem que serà només a través de la mobilització popular que superarem la manca de democràcia i la més que probable prohibició de la consulta per part de l'estat.

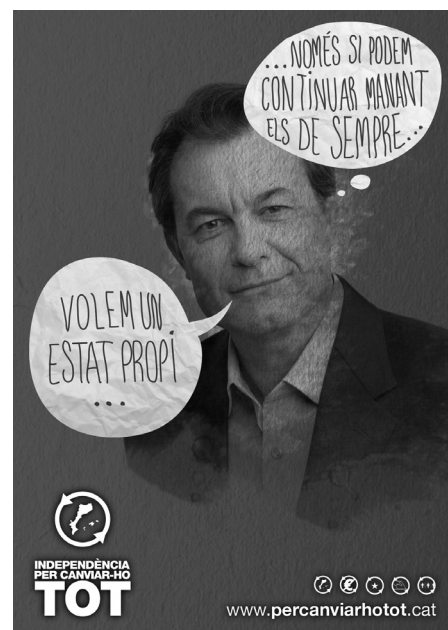
5. La CUP vol advertir que la nova conjuntura oberta amb la concreció d'una data i una pregunta per la consulta anuncia l'agudització de les agressions de l'Estat i de la seva ofensiva recentralitzadora contra els Països Catalans i contra els drets polítics i socials de les seves classes populars. L'estat respondrà amb més retallades socials i nacionals, i caldrà una resposta social i nacional a aquestes agressions. Som poble, som Països Catalans.

6. La CUP reitera el seu compromís amb la celebració d'una consulta per la independència. Ara i avui, la batalla principal continua sent per l'autodeterminació nacional, per l'expressió lliure de la voluntat dels i les catalanes, sigui quin sigui el seu origen. Volem expressar en aquest sentit els nostres dubtes sobre la voluntat real d'organitzar i celebrar la consulta per part d'alguns dels partits que han acordat la data i la pregunta.

7. En aquest sentit, emplacem a tots els agents polítics i social compromesos amb la democràcia i amb el dret a l'autodeterminació a posar les condicions concretes perquè aquesta es pugui portar a terme independentment de la voluntat del govern espanyol. Cal preparar des d'ara mateix una massiva con-

frontació democràtica amb l'Estat espanyol.

8. En definitiva, la CUP segueix apostant per un referèndum que es celebri de forma unilateral per tal d'assolir la independència i poder iniciar un procés constituent en el camí de la construcció dels Països Catalans.

RECORDA QUE...

Complint una part del nostre programa en el qual ens comprometíem a facilitar a la població de Bordils l'accés a la informació referent a l'Ajuntament i la nostra **actuació a nivell institucional**:

- Pots consultar l'ordre del dia dels plens (primer dijous de mes) un o dos dies abans a www.bordils.cup.cat
- Pots consultar un resum dels plens a www.bordils.cup.cat una setmana després aproximadament

Volent ser la teva veu a l'Ajuntament:

- Pots fer-nos consultes, queixes, suggeriments, crítiques i aportacions al correu bordils@cup.cat

Amb la teva implicació Bordils hi guanya:

- Pots participar en alguna de les comissions de treball de la CUP (escola bressol, memòria històrica, medi ambient, participació ciutadana) sense més compromís que el de treballar pel poble en una comissió concreta
- Pots participar a les brigades ciutadanes que organitzem de tant en tant per col·laborar amb la millora de l'espai públic i la conservació del patrimoni del poble

I també:

- Si ho desitges, pots rebre informació periòdica de la CUP Bordils al teu mail (ordre del dia dels plens, resum dels plens, actes diversos, notícies...)
- Et pots comprometre amb el nostre projecte venint a les assemblees quinzenals (dijous a les 21h)

EL PROPER ENFORCALL, D'AQUÍ A 6 MESOS

Fins ara, des de la CUP Bordils hem editat l'Enforcall cada quatre mesos, aproximadament. En cada número n'hem fet uns 600 exemplars que repartim casa per casa. Això, evidentment, té un cost econòmic important que fins ara hem finançat els diners derivats del fet de tenir dos regidors a l'Ajuntament. Des del principi, des de la CUP Bordils vam decidir que els regidors renunciessin a aquests diners, i que aquests fossin revertits en el poble, en aquest cas mitjançant un butlletí informatiu: l'Enforcall.

Malauradament, la nostra situació econòmica actual només ens permet editar l'Enforcall cada sis mesos.

